

Kraków, dnia 31 stycznia 2014r.

Protokół
z posiedzenia komisji habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję do Spraw stopni
i Tytułów w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego Pana dr. Marcina Mazura
z dn. 31 stycznia 2014 r.

W dniu 31 stycznia 2014 roku odbyło się zebranie (w formie wideokonferencji) Komisji Habilitacyjnej ds. przewodu habilitacyjnego pana dr. Marcina Mazura w składzie:

1. prof. dr hab. Janina Kotus	– przewodnicząca Komisji
2. dr hab. Anna Ochal	– sekretarz Komisji
3. prof. dr hab. Grzegorz Świątek	– recenzent
4. prof. dr hab. Mariusz Lemańczyk	– recenzent
5. prof. dr hab. Piotr Zgliczyński	– recenzent
6. dr hab. Michał Rams	– członek Komisji
7. prof. dr hab. Roman Srzednicki	– członek Komisji

Wideokonferencja przy pomocy systemu PLATON odbyła się między czterema miastami: Krakowem, Warszawą, Łodzią i Toruniem. Przewodnicząca Komisji otworzyła obrady Komisji oraz poprosiła recenzentów o skrótowe przedstawienie swoich konkluzji wraz z uzasadnieniem.

Prof. M. Lemańczyk zwrócił uwagę, że choć rozprawa dra Mazura składa się z dużej liczby (9) prac, to są to prace kilkustronicowe, a dwie z tych prac to artykuły przeglądowe. Ponadto nie najlepsze wrażenie zrobiła na nim powtarzalność pewnych schematów dowodowych. W sumie zaprezentowany w rozprawie dorobek naukowy prof. Lemańczyk ocenił jako skromny wkład do ogólnej tematyki hiperboliczności, a samą rozprawę poniżej średniej rozpraw habilitacyjnych z zakresu teorii układów dynamicznych, które do tej pory recenzował. Ponadto, analizując wskaźniki cytowań, zauważył niezbyt duży oddźwięk wyników naukowych habilitanta. Niemniej, stwierdził, że cytowania są.

Prof. G. Świątek zauważył, że zasługą habilitanta jest rozwinięcie pojęcia semi-hyperboliczności, która jest osłabieniem klasycznej definicji jednostajnej hiperboliczności. Natomiast brak jest przykładów wskazujących wartość tego podejścia w porównaniu z metodami już istniejącymi. W podsumowaniu konkluzja prof. Świątka była dodatnia, gdyż prace habilitanta są utrzymane na dobrym poziomie matematycznym, wprowadzają nowe pomysły i metody, a ich rezultaty są zauważalne w szerszym kontekście.

Również **prof. P. Zgliczyński** ocenił habilitację pozytywnie, choć nie bez krytyki. Wskazał na jeden dobry wynik, dotyczący hiperboliczności zbioru niezmienniczego dla odwzorowania Hénona dla pewnych parametrów, a reszta to niestety „przyczynkarstwo”. Natomiast brakuje nowych przykładów i porównań z klasycznymi rezultatami.

Następnie swoje oceny przedstawili pozostali członkowie komisji.

Prof. R. Srzednicki zgodził się z recenzentami, podkreślając, że część tych wyników jest bardzo techniczna i wymaga nie tyle sporej wiedzy, co biegłości w oszacowaniach. Również wskazał na brak istotnych przykładów, ale w ogólnej ocenie stwierdził, że wyniki nie są trywialne i spełniają zwyczajowe wymogi ustawowe.

Poparcie wyraziła **dr hab. A. Ochal** podkreślając, że każdy z recenzentów – ekspertów tej dziedziny, pomimo braku entuzjazmu, znalazł jakiś ciekawy rezultat, który się podobał, a wyniki są zauważalne.

Dr hab. M. Rams przedstawił kryteria, wg których ocenia wartość habilitacji: sprawdza ile w habilitacji (rozumianej jako: rozprawa plus dorobek po doktoracie) jest matematyki (pomysłów, pracy technicznej itd.), przeliczając to na „dobre prace przeliczeniowe”, czyli na równoważniki średnich rozmiarów prac w dobrym czasopiśmie (w układach dynamicznych będzie to dwudziestopięciostronicowa praca w Ergodic Theory and Dynamical Systems). Skala ocen: 7 dpp to habilitacja dobra (choć nie wybitna), 5 dpp to dolny próg przyjęcia.

Po zastosowaniu tych kryteriów do całego dorobku po doktoracie otrzymujemy 4.25 dpp. Zatem wyraźnie poniżej progu przyjęcia, stąd negatywna ocena.

Prof. J. Kotus powiedziała, że oczekiwała po rozprawie lepszych wyników. W uzasadnieniu stwierdziła, iż na osiągnięcie naukowe składa się 9 prac, z czego połowa jej zdaniem nie powinna być do niej włączona, ponieważ nie stanowi wartości dodanej ani pod względem trudności dowodów ani uzyskanych w niej rezultatów. Oceniając globalnie tematykę wskazała na fakt, że habilitant próbuje pracować w zagadnieniach, które należą do głównych nurtów układów dynamicznych, jak np. hiperboliczność zbiorów niezmienniczych, ale nie podejmuje tematów centralnych, co osłabia wartość osiągnięć. Doceniając dwie prace (R6 i R9) z uwagi na zawarte w nich wyniki i techniki dowodów, prof. J. Kotus ostatecznie stwierdziła, że rozprawa w sposób dostateczny spełnia wymogi art.16 ust. 1. ustawy. Również aktywność naukowa (głównie udział w konferencjach) jest satysfakcjonująca, ale nie ma w dorobku staży zagranicznych. Pozostałe aspekty dorobku dotyczące osiągnięć organizacyjnych i dydaktycznych oceniła bardzo dobrze.

Po przedstawieniu ocen przez wszystkich członków Komisji wywiązała się dyskusja, w której:

- **prof. P. Zgliczyński** zgodził się z M. Ramsem, podkreślając, że i jego recenzja była mniej więcej w takim tonie, a konkluzja wynikała z faktu, że wyraźnie słabsze rozprawy habilitacyjne były już akceptowane.
- **prof. M. Lemańczyk** przypomniał, że w recenzji podkreślił, że niewątpliwie ta habilitacja jest poniżej przeciętnej, ale nie ma powodów, aby nie uznać jej za rozprawę, gdyż to nie jest banalna matematyka, jeśli chodzi o techniki czy narzędzia matematyczne; dlatego podtrzymał swą pozytywną ocenę.
- **prof. G. Świątek** zgodził się z M. Ramsem, że pod względem ilościowym, to prac nie jest wiele i są w jakimś stopniu powtarzalne, ale dla niego najważniejszy jest poziom matematyczny tych prac i czy nie odstają pod względem zaawansowania technicznego od tego co się dzieje w danej dziedzinie; dlatego podtrzymał swą pozytywną ocenę.
- **prof. R. Szrednicki** stwierdził, że zaskoczył go ten przelicznik, i gdyby to kryterium zastosować do innych habilitacji (bardzo dobrych), które recenzował, to ma wątpliwości, czy by go przeszły. Podtrzymując swą pozytywną ocenę, przyznał rację, że to nie jest taka habilitacja, której oczekiwaliśmy.
- **dr hab. M. Rams** tłumaczył swój przelicznik faktem, że na habilitację trzeba jednak mieć pewną liczbę nowych pomysłów matematycznych, trzeba pokonać pewną liczbę trudności technicznych, bo inaczej dawalibyśmy habilitacje za dobrze napisany doktorat.
- **prof. J. Kotus** uzasadniając swą pozytywną ocenę, wskazała na tę część habilitacji, dotyczącą hiperboliczności, która przekonała ją, iż należy jednak tę habilitację poprzeć, ale z pewną uwagą-radą, aby dr Mazur po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego jednak zmienił częściowo tematykę swoich badań i skupił się na nurcie analitycznym, który jest dużo większym wyzwaniem.

Po dyskusji, w głosowaniu jawnym, członkowie Komisji większością głosów (**6 głosów na TAK, 1 głos na NIE, 0 głosów wstrzymujących się**) **poparli wniosek** o nadawanie panu doktorowi Marcinowi Mazurowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk matematycznych w dyscyplinie matematyka.

Podpisy obecnych na posiedzeniu członków Komisji habilitacyjnej

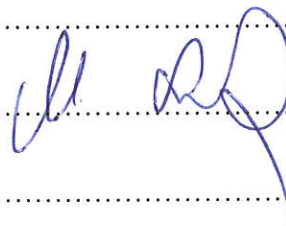
1. prof. dr hab. Janina Kotus – przewodnicząca Komisji
2. dr hab. Anna Ochal – sekretarz Komisji
3. prof. dr hab. Grzegorz Świątek – recenzent
4. prof. dr hab. Mariusz Lemańczyk – recenzent
5. prof. dr hab. Piotr Zgliczyński – recenzent
6. dr hab. Michał Rams – członek Komisji
7. prof. dr hab. Roman Srzednicki – członek Komisji

Podpisy obecnych na posiedzeniu członków Komisji Habilitacyjnej

1. prof. dr hab. Janina Kotus – przewodnicząca Komisji
2. dr hab. Anna Ochal – sekretarz Komisji *Anna Ochal*
3. prof. dr hab. Grzegorz Świątek – recenzent
4. prof. dr hab. Mariusz Lemańczyk – recenzent
5. prof. dr hab. Piotr Zgliczyński – recenzent *Zgliczyński*
6. dr hab. Michał Rams – członek Komisji
7. prof. dr hab. Roman Szrednicki – członek Komisji *Ram Szr*

Podpisy obecnych na posiedzeniu członków Komisji habilitacyjnej

1. prof. dr hab. Janina Kotus – przewodnicząca Komisji
2. dr hab. Anna Ochal – sekretarz Komisji
3. prof. dr hab. Grzegorz Świątek – recenzent
4. prof. dr hab. Mariusz Lemańczyk – recenzent
5. prof. dr hab. Piotr Zgliczyński – recenzent
6. dr hab. Michał Rams – członek Komisji
7. prof. dr hab. Roman Srzednicki – członek Komisji

Podpisy obecnych na posiedzeniu członków Komisji Habilitacyjnej

1. prof. dr hab. Janina Kotus – przewodnicząca Komisji

2. dr hab. Anna Ochal – sekretarz Komisji

3. prof. dr hab. Grzegorz Świątek – recenzent

4. prof. dr hab. Mariusz Lemańczyk – recenzent

5. prof. dr hab. Piotr Zgliczyński – recenzent

6. dr hab. Michał Rams – członek Komisji

7. prof. dr hab. Roman Szrednicki – członek Komisji

Podpisy obecnych na posiedzeniu członków Komisji habilitacyjnej

1. prof. dr hab. Janina Kotus – przewodnicząca Komisji
2. dr hab. Anna Ochal – sekretarz Komisji
3. prof. dr hab. Grzegorz Świątek – recenzent
4. prof. dr hab. Mariusz Lemańczyk – recenzent
5. prof. dr hab. Piotr Zgliczyński – recenzent
6. dr hab. Michał Rams – członek Komisji Michał Rams
7. prof. dr hab. Roman Srzednicki – członek Komisji